

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VII. De universali Concilio, ad quod ex omnibus provinciis convenerunt
Episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

qui ad hæc bona perficienda idoneus A
Dei minister esse videretur. Qui postea-
quam hæc quæ modo dixi auditione ac-
cepit, & literis quas ad Alexandrinos
miserat nihil se profecisse cognovit :
mentis suæ solertiam ipse excitans; no-
vum sibi bellum adversus invisibilem
hostem Ecclesiæ statum perturbantem,
conficiendum esse dixit.

CAPUT VI.

Quomodo Synodum Nicæam fieri iussit.

Mox velut divinam quandam pha-
langem adversus eum instruens, B
generalem Synodum convocavit; ho-
nорificis literis Episcopos undique invi-
tans, ut quantocius adessent. Nec verò
simplex ac nuda erat iussio: sed præterea
multum ad hoc opus contulit Impera-
toris benignitas. Qui aliis quidem cur-
sus publici copiam præbuit: aliis verò
jumentorum usum abundè subministra-
vit. Quinetiam sedes huic Synodo con-
venientissima assignata est, urbs quæ à
victoria nomen habet Nicæa, in Bithy-
nia sita. Per lato igitur in omnes provin-
cias Imperatoris præcepto, statim cun-
cti velut ex transfenna emissi, summa
eum alacritate advolarunt. Alliciebat
scilicet eos spes bonorum, & præsentis
pacis opportunitas; novi denique mira-
culi, tanti nimirum Imperatoris specta-
culum. Posteaquam in unum convene-
re, Dei opus esse id quod gerebatur ap-
paruit. Nam qui non modo animis, ve-
rùm etiam corporibus & regionibus ac
locis & provinciis longissimè inter se
diffusi erant, tunc in unum congregati
cernebantur: & velut maximam quan-
dam sacerdotum coronam ex pulcher-
rimis floribus contextam, una cunctos
civitas capiebat.

CAPUT VII.

*De universali Concilio, ad quod ex omnibus
provinciis convenerunt Episcopi.*

ET enim ex omnibus Ecclesiis quæ
universam Europam, Africam at-
que Asiam impleverant, ii qui inter
Dei ministros principem locum obti-
nebant, simul convenere. Unaque
ædes sacra velut Dei nutu dilatata, Sy-
ros simul & Cilicas, Phænices & A-
rabes & Palæstinos, Ægyptios præ-
terea, Thebæos ac Libyas, aliosque
ex Mesopotamia advenientes, ambitu
suo complexa est. Quidam etiam ex
Perside Episcopus Synodo interfuit:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε.

Ὅπως συνέδρον ἐν Νικαίᾳ ᾤκισεν ὁ βασιλεὺς.

EΙΣ' ὡς περ Ἰμπερατέρων αὐτῷ Θεῷ C
ἐλάγη, συνέδρον οἰκουμενικῶν συνε-
τε. σπεύδειν ἀπανταχόθεν τὰς Ἐπισκο-
πικάς γραμμάσιν πηλικῶς προκαλέσμεν. ὡς
δ' ἀπλὴν τὸ Ἰμπίταγμα. σιωπήγει ὃ καὶ
πράξει τὸ βασιλέως νεύμα. οἷς μὲν ὁχλοῦν
δημοσίως παρεχόν θρόνον. οἷς δ' ἰστοφύ-
λῳ ὑπηρεσίας ἀφθόνως ὡρεῖτο ὃ καὶ πόλις ἐμ-
πύρρῃ τῇ συνέδῳ, νίκης ἐπάνω μὲν καὶ τῶν
δυνῶν ἔθνη, ἡ Νικαία. ὡς ὅτι ἐφοίτα πα-
ταχῆ τὸ ἀσάγγελμα, οἷα τῶν κατὰ
οἰ πάντες ἔθεον σὺν προθυμίᾳ πᾶσι ἰδού-
σιν αὐτὰς ἀγαθῶν ἐλπίς, ἡ τε τῆς εἰρήνης μετε-
σῆσται, τὰ τε ξένης θαύματα τῆς τε τοσούτου
βασιλέως ὀφείας ἡ Θεῶν. ἐπειδὴ ὁμοθυμα-
θον οἰ πάντες, ἔσθον ἡδὴ Θεῷ τὸ πρῶτον
ἐθεωρεῖτο. οἷ γὰρ μὴ μόνον ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ
σώμασι καὶ χώραις, καὶ τόποις καὶ ἐθνεσι πα-
ρῶτα τῶν διεσῶτες ἀλλήλων, ὁμῶς σιωπήγει
καὶ μία τὰς πάντας ὑπεδέχετο πόλις, καὶ
μέγιστον ἱερῶν σέφανον, ὃ καὶ ὡρεῖται ἀπὸ
καταπεποικιλμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ.

*Πεὶ οἰκουμενικῆς συνέδρου, εἰς ἣν ἐν πάντων ἔθνεσι
ῥῖσαν Ἐπίσκοποι.*

Tὼν γὰρ ἐκκλησιῶν ἀπασῶν, αἱ τῆς
ῥώπης ἀπασαν, Λιβύῃ τε & τῆς Ἀσίας
ἐπλήρην, ὁμῶς σιωπήγει τῶν τε Θεῶν ἰστοφύ-
λῳ τὰ ἀρεθῶν. εἰς τ' οἶκος εὐκλήσιος, ὡς περ
Θεῶν πάλαι μὲν ἔθνεον ἐχώρει καὶ τὸ ἀπὸ
Σύρας ἄμα & Κίλικας, Φοίνικας τε καὶ Ἰβή-
ρίδας καὶ Παλαιστίνους & ἐπὶ τέτοις Αἰγυπτίους
Θηβαίους, Λίβυας. τὰς τ' ἐν μέσῃ τῶν πο-
ταμῶν ὁρμωμένους ἡδὴ καὶ Πέρσους ἡδὴ

σκοπῶ τῆ συνόδῳ παρῆν. ἐδὲ Σκύθης ἀπε-
λιμπανέσθαι χορείας. Πόντος τε ἔξ Γαλατία
καὶ Πامφυλία, Καππαδοκία τε καὶ Ἀσία καὶ
Φρυγία, ἅς παρ' αὐταῖς παρεῖχον ἐκκλησίους.
ἀλλὰ καὶ Θράκες καὶ Μακεδόνες, Ἀχαιοὶ τε καὶ
Ἡπερώται, τῶν δ' οἱ ἐπιπορρωτάτω οἰκόν-
τες, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τε Σπάνων ἰὸ πάνυ βοώ-
μῳ, εἰς ἡμῶν τοῖς πολλοῖς ἀμα συνεδρευόν-
τες, ὅθεν βασιλεύσης πόλεως, ὁ μὲν ἄλλοις
ἕσπερ διαγῆρας. πρεσβύτεροι δ' αὐτῶν παρῶ-
ντες τῶν αὐτῶν τάξιν ἐπλήρουν. τοῖσδε μὲν
ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Χρυσῶ
ἐφανον δεσμῶ σωματικῆς εἰρήνης, τῶ αὐτῶ
καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πολεμίων νίκης Θεο-
προπέτες ἀνεπιθετο χαλεπήσειον. εἰκόνα χορείας
Ἀποστολικῆς ταύτην καθ' ἡμᾶς συνησάμενος.

A nec vel Scytha abfuit ab hoc choro-
Pontus item, Galatia, Pamphylia &
Cappadocia, Asia quoq; & Phrygia le-
tissimum quemque ex suis præbuere.
Thracæ quinetiam, Macedones, Achi-
vi & Epirota, & qui longissimo interval-
lo ultra hos positi sunt, nihilo minus ad-
fuerunt. Ab ipsa quoque Hispania vir ille
multo omnium sermone celebratus,
unà cum reliquis aliis confedit. Aberat
quidem regia: urbis Antistites ob lenilem
ætatem: sed præsto erant Presbyteri qui
vices ejus implerent. Hujusmodi coro-
nam pacis vinculo confectam & connexam,
solus ab omni ævo Imperator Con-
stantinus velut divinum grati animi mo-
numentum pro victoriis quas de hosti-
bus & inimicis retulerat, Christo Serva-
tori suo dedicavit: hoc amplissimo ecce-
tu, tanquam imagine quadam Apostoli-
ci chori, nostris temporibus convocato.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ὅτι οἱ ἐν ταῖς κοίταις τῶν Ἀποστόλων ἐκ διαφόρων
συνήλων ἦσαν.

Ἐπεὶ καὶ ἐκείνης σωτηρίας λόγος ὑπὸ
παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν ἥρανον ἀνδρας
ἐλάσει. ἐν οἷς ἐτύχοντο Παρθοὶ καὶ Μήδοι
καὶ Ἐλαμίται, καὶ οἱ καθ' ἑαυτοὺς τὴν Μεσοποτα-
μίαν, Ἰσραὴλιται τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον
καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Πامφυλίαν,
Λιβύην καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ
κυρηνίαν, οἱ δὲ πρὸς ἡμᾶς Ῥωμαῖοι, Ἰσραηλιτῆ
καὶ Ἰουδαῖοι, Κρητῆς καὶ Ἀραβες, πλὴν ὅσων
ἐκείνοις ἕσπερ, τὸ μὴ ἐν Θεῶν λειτουργῶν συ-
νεσάμεντες πάντας ἐπὶ τῆς παρεσχῆς χο-
ρείας. Ἐπισκόπων μὲν πληθὺς ἦν, πενήτην
καὶ διακοσίων δριβμόν ὑπερακοντίζεσα. ἐπο-
μένων δὲ ταῖς πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, ἀ-
κολούθων τε πλείων ὅσων ἕτερον, ἐδ' ἦν δριβ-
μός εἰς κατάληψιν.

CAPUT VIII.

Quod sicut in Actis Apostolorum dicitur, ex
variis gentibus convenerunt.

Siquidem & Apostolorum temporibus viri religiosi ex omni natione
quæ sub cælo est, in unum convenisse
dicuntur. Inter quos erant Parthi, Me-
di, Elamitæ, & qui habitant Mesopotamiam,
Judæam, & Cappadociam, Pontum,
Asiam & Phrygiam ac Pamphyliam,
Ægyptum & partes Libyæ quæ est juxta Cyrenem:
advenæ quoq; Romani, Judæi & Profelyti,
Cretenses & Arabes. Verum apud istos quidem
hoc minus fuit, quod non omnes erant
Dei ministri qui convenerant. In præ-
fenti autem choro Episcopi quidē supra
ducentos & quinquaginta adfuerunt.
Presbyterorum verò qui eos comitati
sunt, Diaconorum, Acoluthorum alio-
rumque complurium numerus iniri vix
potest.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περί ἀρετῆς καὶ ἀλακίας τῶν Ἐπισκόπων
Ἐπισκόπων.

Ὅτι τῶν Θεῶν λειτουργῶν οἱ μὲν διέπε-
πον σοφίας λόγῳ, οἱ δὲ, βίβη σερρότητι καὶ
καθαρῆς ὑπομονῆ. οἱ δὲ, τῶ μίση τῶν κα-
τακοσμήτων, ἦσαν δὲ τῶν, οἱ μὲν χρόνῳ μή-
κα τελετημένοι. οἱ δὲ νεότητι καὶ ψυχῆς ἀκμῆ
καὶ δαλαμπόνες. οἱ δὲ ἀετι παρελθόντες ἐπὶ

CAPUT IX.

De virtute & avarie ducentorum quinquaginta
Episcoporum.

Porro ex his Dei ministris, alii sermo-
ne sapientia, alii gravitate vitæ & la-
borum tolerantia eminebant: alii mo-
destia & comitate morum erant ornatī.
Ac nonnulli quidem eorum ob prove-
ctam ætatem maximo in honore erant:
nonnulli & corporis & animi juvenili
vigore enitebant. Quidam nuper ad-